

naar man ikke samtidig har Garanti for, at Havnen i Fremtiden kan værges mod Tilsandingen. Det forekommer mig, at disse Betæneligheder maa trænge sig ind paa en, naar man staar, om end ikke over for den endelige Afgørelse, saa dog over for en Afgørelse her ved 2den Behandling.

Det samme forekommer mig at gøre sig gældende, naar der en Tale om Høfderne. Der er gennem en Aarrække her ført en indgaaende Forhandling mellem forskellige Rigsdagsmænd om deres Nytte og Holdbarhed. Naar man tager disse Høfder i Øjesyn, i alt Fald paa den søndre Limfjordstange, kommer man uvilkaarlig til at spørge sig selv, om det virkelig ikke er overflødigt at ofre disse Milioner paa disse Foretagender, om de have gjort den tilsigtede Nytte og ville kunne gøre det i Fremtiden. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) udtalte i Forgaars, at han havde sin Tvivl om Høfdernes Nytte, men ikke havde det personlige Mod til at stemme mod en Bevilling til Afslutning af Høfdebygningen. Det ærede Medlem indtog, forekommer det mig, der en ret stærk Stilling. Han vil altid kunne falde tilbage paa sin skarpe Kritik og sige baade om Skagenshavnen og Høfderne: Jeg har advaret mod de sørgelige Følger, der kunde flyde af disse Bevillinger, idet det let kunde blive illusorisk, men jeg har paa den anden Side ikke stemt imod dem. Det kan man ganske vist sige, men det forekommer mig dog at være et forøvøet Eksperiment, thi der er et, man ikke kan hævde i dette Spørgsmaal, og det er, at vi her staa ved en Afslutning enten af Høfderne eller Havnebygningen paa Vestkysten. Det er, forekommer det mig, rent hen i Vejret at tale om, at det er noget afsluttende, der foregaar ved Høfdebygningen; naar man vedtager disse Bevillinger, der her er Tale om. Fra sagkyndig Side har man hævdet, at i alt Fald alle Høfderne paa den søndre Limfjordstange ikke ere holdbare, og skal man alt-saa fortsætte med Høfdebygningen, er det sandsynligt, at man i en ikke fjern Fremtid maa til at bygge disse Høfder om. I alt Fald Vedligeholdelseskontoen for de Høfder, der nu ere, vil — det synes mig ingen kan være blind for, som kender noget til disse Forhold — kræve ret betydelige Udgifter i Fremtiden.

Det forekommer mig derfor, at man maa skelne mellem de forskellige Maader, hvorpaa man kan komme de Fiskere til

Hjælp, der virkelig trænge til at blive hjulpede, og der forekommer det mig, at Udvalget har gjort et godt Stykke Arbejde ved med Ministerens Billigelse at ændre Forslaget saaledes, at Molebygningen udføres i 4 i Stedet for i 6 Aar. Dersom vi havde hjulpet de nødlidende Fiskere paa Vestkysten ved Læmoler eller ved at bygge et Fartøj i Lighed med „Vestkysten“, eller man havde en god Vestkysthavn et eller andet Sted, hvor Fiskerne kunde søge ind under Vesterhavstormene — dersom det var udført, og Statskassen havde Overflod af Penge, forekommer det mig, at man kunde tale om at bygge en Havn ved Skagen. Men under den nuværende finansielle Tilstand, og naar man ingenlunde er sikker paa, at denne Havn ved Skagen vil holde sig uden Tilsanding, medens man samtidig maa indrømme, at den ikke kan blive noget sikkert Tilflugtssted for de Fiskere paa Vestkysten, der ere udsatte for størst Fare under deres Erhverv, kan jeg ikke andet end stille mig ret tvivlende over for dette Foretagende, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ganske sikkert fremkunste i Udvalgets Enighed, som Betænkningen giver Vidnesbyrd om, ogsaa vil give sig Udslag i de Afstemninger, der baade nu og under senere Behandlinger maatte fremkomme.

For øvrigt kan jeg ganske slutte mig til, hvad den sidste Taler, det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) til Slutning motiverede sin Afstemning med, nemlig at han nu vilde følge Mindretallet ved at stemme imod Bevillingen til Høfdebygningen, men at han saa, da der ikke forelaa og ikke i Øjeblikket kunde komme til at foreligge noget andet, forbeholdt sig sit Standpunkt til 3die Behandling. Han vilde da være med til at udstemme Skagenshavnen og fremme de Moleanlæg, som efter alles Mening havde de største Betingelser for at yde de nødlidende Fiskere Hjælp under deres farlige Erhverv paa Vesterhavet. Jeg var glad ved at høre det ærede Medlem fremkomme med disse Udtalelser, og jeg ønsker at udtale, at jeg slutter mig ganske til dem.

Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): Det Ændringsforslag, der af Udvalget er stillet under Nr. 1, kan jeg tiltræde. Det tilsigter at forkorte Byggetiden for de to Læmoler ved Hanstholm og Vorupør til 4 Aar i Stedet for 6. Dette vil naturligvis medføre en noget forøget Udgift for Statskassen i de nærmeste Aar, men jeg antager, at kunne vi skaffe Raad